

# KÉRDÉSEK A TAVASZ LÁTTÁN

Guti Tünde

## KÉRDÉSEK A TAVASZ LÁTTÁN

Eltűnődöm ezen a tavaszi színharmónián; Ahogy szinte karmesteri beintésre kivirul minden! Pattannak a rügyek, zöldül a rét, kihajtanak az apró levelek, tarka virágok özöne borítja el a mezőt, rózsaszínbe és fehérbe öltöznek a gyümölcsfák és zsong, dalol az erdő!

Ki szabta meg ezeknek az idejét? Ki szólt a madaraknak, hogy ezernyi kilométert repülve visszaköltözzenek? Ki adott jelt a hangyáknak, hogy sorakozó, s a lepkéknek, hogy végre szárnyalhattok? Melyikünk festhette volna ilyen bámulatosra a zebrát és a leopárdot? Alkothatott volna egyikünk is milliónyi hópehely a legkülönbözőbb formákban? A fák törzsét ki gyűrűzte meg és honnan van az erezet a leveleken?

Meg tudta volna határozni az ember a Föld tengelyét? Forgásirányát és keringési pályáját? Az Isten, Aki megteremtette az embert a Föld porából, vajon kért-e segítséget bárkitől?!

Uram! Milyen csodálatos a Te hatalmad, ami által létrehozta ezt a világot, szavad erejével életre hívta a láthatatlanból!

Kicsoda az ember, hogy gondod van rá és érdemtelenül szeretted? Hűtlenkedéseinkkel fárasztunk, szomorítunk, és Te irgalommal hajolsz hozzánk, mert emlékszel, hogyan formáltál meg minket;

Szavad éltet és reményt ad, jelenléted bátorít, tekinteted helyes útra terel! Köszönöm, hogy a gyermeked lehetek, Atyám! Kihívtál a sötétségből, megváltottál és új emberré teremtettél Jézus vére által!

Nincs más senki Hozzád hasonló, Uram! TE VAGY az én Istenem!

2010. ápr. 1.

Guti Tünde

Forrás: [www.keresztenydalok.hu](http://www.keresztenydalok.hu)